

cōmunionem p̄cipere. ac p̄ hoc ad patris gratiam
redire mereretur. Sed vir dō dilect⁹. arriano ep̄o
ueniēti exp̄brauit ut obuit ei⁹ qz a se p̄fidia dignis
incēpatōnibus repulit. quia & si exteri⁹ iacebat
ligatus. apud se tamen in magno mentis culmine
stabat securus. Ad se itaqz reuerso ep̄o. arrianus
pater infremuit. Statimqz apparitores suos misit
qui illū ubi ille iacebat occiderent. Qui mox ut in
gressi sunt. securim cerebro illius infigentes. uitā
corpis abstulerūt. Sed p̄ ostendēda uera ei⁹ glo-
ria supna non defuere miracula. Nam cepit in no-
cturno silentō psalmodie cātus ad corp⁹ eiusdē
regis & martiris audiri. & lāpades ardentes uide-
ri. Quod & p̄fidus pater illius audiens. cōmotus
penitentia hec se fecisse doluit. nō tñ usqz ad opti-
nendam salutem. Nam quia uera esset fides catho-
lica agnouit. sed gentis sue timore p̄territus. per
uenire ad hanc non meruit. Oborta tamen egritu-
dine ad extrema p̄ductus. leandro ep̄o quē p̄ ue-
hementer afflixerat. richaredū regē filiū quē i sua
hēsi reliquebat cōmendare curauit. ut & in ip̄o ta-
lia faceret. qualia in fratrem eius suis exhortatio-
nibus pegisset. Qua cōmendatione cōpleta. defū-
ctus est. Post cuius mortem richaredus rex non
patrem p̄fidum. sed fratre martirem sequēs ab ar-
riane heresis prauitate cōuersus est. totanqz wi-
gothoz gentem ita ad uerā p̄duxit fidem. ut nullū
in suo regno militare p̄mitteret. qui regno dei ho-
nis existere p̄ hereticā p̄uicatem non timeret.

¶ Continētia & capitula vicesimterciij. libri.

Cicelimus tercius liber otinet hystoriam. xxix. annoz. Quibus impauēt mauricius & focas. Maximam nero partem huius libri contīet flores sancti gregorij pape. Habet autem capitula. cx.

De imperio mauricij & subuersione partis antiochie. iij. De somnio ḡetranni regis. & regno fre- degūdias ac landici. iiij. De pugna francorum p̄tra hildebertū regē austri- siorum. nj. De stimulatōne brunichildis & theodorici contra sanctum colubanum. mii. De exilio eiusdem & damnatis e carcere liberatis per eum. v. De iterato eiusdem exilio. vij. De quibusdam miraculis eiusdem. viii. De cōpletione p̄pheticie eius sup domo theodorici regis & obitu ipsius. & quibusdam alijs. vnij. De peste inguinalia que accidit rome. & electōe gregorij pape. ix. De quibusdam euentibus illi⁹ tempis. x. De legatione augustini in angliam & conuersiōe illius gentis. xi. De conuersione cantuariorum & regibus nordan- nimbrorum. xii. De sancto goare & eius falsa accusatione apud archiep̄copum suum. xiiij. Qualiter aduersariorum suorum famem & sitim sedauit. xmij. Qualiter voce pueri peccatum ep̄scopi coactus publicari fecit. xv. Qualiter in archiep̄m postulatus. & renuens be- neficio mortis equalit. xvij. De quibusdā euentib⁹ illi⁹ tempis. xvii. De pena mauricii iuxta reuelationē dei sibi p̄sent

inflicta ut euaderet futuram

- De morib⁹ & ūsatione beati gregorij pape. xviii.
De miraculo veri corporis xp̄i p̄ eū oñso. xix.
De p̄ibus corporaliū quas p̄ reliquijs misit. & de q-
bus sanguis exiuit. xx.
De duobus magis quos intuitu solo excecauit &
anima trāiani quā ab inferis euocauit. xxii.
De transitu eiusdem & pena successoris eius sibi
derabentis. xxiiij.
De libris ab ip̄o beato gregorio p̄positis. xxvii.
De miraculo circa eum ostendēdo dum visionem eze-
chielis exponeret. xxviii.
De libro moralium amissō. & p̄ miraculum īuen-
to. xxvi.
De excerptis predictorū librorum. & p̄mo d̄ cura
regimīmis. xxvii.
De illis qui ex diuersis causis recusant officiū pa-
storis. xxviii.
Qualiter hoc officium recipiendum sit. & qualiter
declinandū. xxix.
De vanis argumentis ambicioſorū. xxx.
Quā eminentis debeat esse vite qui plātonis offi-
cium suscipit. xxxi.
Qualis esse debeat in cogitatōne & opere. in silē-
cio & sermone. i p̄passione & p̄teplatione. xxxii.
Qualiter se debeat subiectis equare. & qualiter
preferre. xxxiii.
¶ erga subiectos seruari debeat. & amor & vi-
gor. xxxiv.
¶ diuersimo de admonendi sūt. & aliter egeni p̄
diuites. & leti p̄ tristes. xxxv.
¶ aliter admonendi sūt subditi p̄ prelati. & ser-
ui p̄ domini. xxxvi.
¶ aliter impudentes p̄ verecūdi. & inuidi p̄ be-
nioli. xxxvii.
¶ aliter impuri p̄ simplices. & egrī p̄ incolumes
xxxviii.
¶ aliter taciti p̄ loquaces. xxxix.
¶ aliter mansueti p̄ iracūdi. & hūiles p̄ elati. xl.
¶ aliter abstinentes. & aliter gulosi. xlj.
¶ aliter misericordes. aliter rapaces & aliter in-
ter vtrūqz medijs. xli.
¶ aliter discordes p̄ pacati. & p̄speritate fruen-
tes p̄ miseri. xlii.
¶ aliter cōrimentes p̄ coniugati. xliiij.
¶ aliter admonendi sūt qui peccata deplāgit
& qui non. xlv.
¶ aliter illi qui mala sua laudant. & qui econtra-
rio. xlvi.
Qualiter illi qui in mīmīmis frequēter excedunt.
& qui bona īcepta non p̄ficiunt. xlvii.
Qualiter illi qui mala occulte agunt. & bona pu-
blice & qui econtrario. xlviij.
Qualiter vox p̄dicatoris tempari debet īter vi-
cia contraria. xliij.
De cōflictu vīciorū & virtutum. p̄mo de supbia
cum filiabus suis et horū contrarijs. l.
De inuidia et ira cum filiabus suis. et virtutibus
contrarijs. li.
De crīsticā cum filiabus suis. et virtutibus cōtra-
rijs. lii.
De cupiditate et gula. et luxuria. et filiabus suis
et virtutibus contrarijs. liii.
De miraculis sanctorū petri et pauli. lmi.
Abduc de corpib⁹ eoz et catena sancti pauli. lv.
De clave aurēa sancti petri. lvi.
De quibusdā miraculīs sancti andree apli. lvii.

Adhuc de eodem lvi.
 De sancta simplicitate & patientia libertini fidei
 sis propisci. lx.
 De ictolano eiusdem monasterij & fure depres-
 so lx.
 De virtutibus sancti abbatis equicui. lxi.
 De virtutibus sanctorum constancii & marcellini. lxxi.
 De virtutibus sancti bonifacii episcopi. lxxi
 De bonis eius initis ab infancia & eius abstinen-
 tia. lxxi
 De muliere voluptuosa p sanctuz fortunatu epiz-
 scopum a legione demonum curata. lxxo.
 De ceteris eiusdem episcopi virtutibus lxxi.
 De virtutibus sanctorum martirum & seueri. lxxvij.
 De sancto benedicto abbate. & eius virtute contra
 demones. lxxvij.
 De spiritu prophetie quo futura vel absentia nunci-
 abat. lxix.
 Qualiter in somnis apparens cuidam quid agendum
 esset ostendit. lxx.
 De quibusdam eius miraculis. lxxi
 De sancta scolastica sorore eius. & visionibus ei-
 ostensis. lxxij.
 De iudeo signato qui episcopi temptationem a d-
 monibus didicit. lxxni.
 De sanctis episcopis datio mediolanensi & sabino
 placentino. lxxmij
 De sancto ysaac spoletano. lxxv
 Iterum de quibusdam eius miraculis. lxxvj
 De sancto florencio & vrso sibi in solatiu dato. lxxvij
 De sancto martinu solitario. lxxxnj.
 De sancto stephano pbro et mea solitario. lxxix
 De miraculis in quibusdam ecclesijs omissis lxxx.
 De miraculis in dedicatione cuiusdam ecclesie de-
 monstratis. lxxxj
 De sancto gregorio & sancti eleutherij pribus ro-
 bur corporis accepit & de sancto maximiano. lxxxii
 De viro dei sanctolo & eius transitu. lxxxnj.
 De vita anime post obitum. lxxxmij.
 Exempla quedam ad hoc probandum lxxxv.
 De viro dei seruulo. & eius transitu. lxxxvj.
 De pauli blasphemie interitu & dura morte quoru-
 dam sanctorum. lxxxvij.
 De quoruam obitu diuinitus reuelato. lxxxvni.
 De igne gehennali qui iam reprobos exurit. lxxxix
 Quidam illu etiam in presenti mortalibus ad terro-
 rem deus ostendit. xc.
 De visione cuidam militi ostensa. xcij.
 Qualiter misericordibus elemosine sue post mor-
 tem suffragantur. xcii.
 De inquieto theodoro qui draconi traditus peni-
 tuuit. & hypocrita monacho qui a draconem liberari
 non valuit. xcni.
 De igne purgatorio & pascasio dyacono xcmi
 De paurore & consolatione sanctorum in obitu suo. xciv
 Quidam illu etiam in ecclesia sepeliri non potest sed po-
 tius obest. xcvi
 Iterum exempla ad idem. xcviij.
 Qualiter hostie salutaris oblatio liberat animas a
 purgatorio. xcni.
 De monacho appretario p eandem hostiam sacras
 liberato. xcix.
 Qualiter eadem hostia proficit etiam viuis & libet
 eos a periculis. c.
 Qualiter debeant viuire qui eandem hostiam si-
 bi volunt prodesse. cij
 De contemptu mundi. cij

De bono hospitalitatis & elemosine. cnj.
 De initio impii foce. & strage belli senon. cmi.
 De nece theoberti & theodorici regum. cv.
 De nece brunichildis. cvi.
 De quibusdam incidentibus post obitum beati gre-
 gorij pape. cvii.
 De sciothele elemosina et ei misericordia. cvn.
 De sancta ei cōuersatione et humilitate. cix
 Adhuc de doctrina et actibus eiusdem. cx

I. **De imperio mauricii et subuersione p-**
tis antiochie.

Yberius quoqz augustus.
 vbi sibi finem vite immere
 puidit elegit ad impium que-
 dam viru genere capadocu
 strenu ac sapientissim q
 et mauricius nūcupabatur
 Cui etiam filiam suaz cōstā-
 tiā ornatam tradidit rega-
 libus indumentis. dices. Sic

tibi iperium meum cū bac puella cōcessum Vtere
 ergo eo feliciter. et habe in mente incessanter. eq-
 uatem et iusticiā. p̄cipua optimi impatoris esse in-
 signia. Qd postq̄ dixit spūm exalauit. Tūc mau-
 ricius purpura inductus. et dyademate coronatus
 ad circu p̄cessit. et acclamat sibi laudibus. et la-
 gitis s̄m morem munieribus p̄mus ex grecorū gen-
 te romano poti⁹ est imperio. Idem in vi. libro
 Hic fuit vir fide catholicus. et reipublice sati⁹ vti-
 lis. Siquidē huni qui et auares appellatur. ei⁹ sūt
 industria supati. atqz edomiti. **Sigibertus.** Ces-
 pit autē impare mauricius anno domini d. lxxxm.
 mudi scilicet quarti millesimo. cc. xlvn. et impauit
 annis. xxi. Circa hoc temp⁹ thuronis ver⁹ d fra-
 cto pane sanguinis effluxit. Anno mauricii p̄mo. p-
 se armeniā p̄dis incendiis captiuitate epoz ac po-
 puloz perturbant. ecclesiaz tamen. xlvn. martirum
 apud armeniam sub liciu passoz nullo modo in-
 cendere potuerūt. Anno scđo. antiochia diuinit⁹
 subuertitur hoc modo. Quidam ciuīs illi⁹ a dō ele-
 mosinis et hospitalitatē dedit⁹. ut nullo vng⁹ die
 sine paupe vel hospite comedere cum uno die us-
 qz ad vesperam vrbez circuisset. ut paupem vel hos-
 pitem inueniret. inuenit virum seniorez in veste
 alba cum duobus sociis stantem in medio ciuita-
 tis. et inuitans eum ad hospitium hoc respōsū acce-
 pit ab eo. Non poteras o homo dei cum vestro si-
 meone hanc vrbem saluare. ne subuertere. Et hoc
 sudariū quod in manu tenebat excussit sup vnam
 medietatem vrbis. statimqz ipa medietas cū habi-
 taculis et habitatorib⁹ est subuersa. Et volēs ad-
 buc excutere sudariū sup aliam medietatem vrbis
 vix ab illis duobus sociis suis multa p̄ce flexus ē.
 ut peceret residue vrbis medietati. Sicqz virū qui
 hoc aspiciebat attonitus cōsolatus ex saluatō do-
 mus sue. discessit et ultra non cōpuit. **II.** **De**

Hanno quoqz mauricii. ni. ḡutram⁹ franco-
 rum rex in venando fessus. dū in gremio
 firmigeri sui dormiret iuxta riuum aque
 vidit armiger ex eius ore puum aīal exire. Cui uo-
 lenti transire riuum nec ualentii. armiger gladio trās
 riuum posito uiā ei eūdi et redeūdi pavit. Quo
 iterum in os eius intrāte rex exspectus est. et stu-
 pefactus dixit se p̄ somniū per pontem ferreū trā-
 sisse. et sub quodā monte multos thesauros uidis-
 se. ubi cum rex perrexisset s̄m fidez somniū. ml̄cos